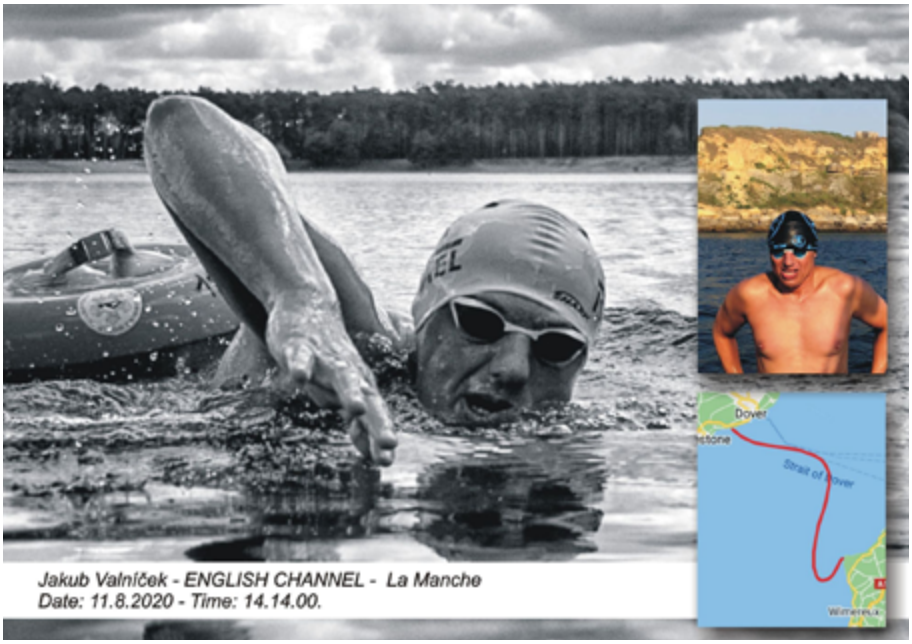
NOVÝ
Zebrin
číslo 4 /2020

Milí čtenáři, sousedé
letošní rok končí a musím přiznat, že se mi po něm nebude ani moc stýskat. Většina z nás zůstávala raději doma, ať už jsme museli z domova pracovat, v tom lepším případě, nebo jsme o práci přišli. Museli jsme omezit kontakt se svými blízkými a přáteli, starší lidé raději ani nevycházeli ven.

Mrzí mě, že jsme museli zrušit řadu tradičních akcí pořádaných v naší obci pro veřejnost. Pevně doufám, že se díky vánočnímu částečnému uvolnění proticovidových restrikcí nevrátíme na jaře opět do další vlny epidemie. Těším se, že se budeme moci opět setkávat s přáteli, zajít na pivko a něco dobrého k Pofikovi, že zase budeme volně dýchat bez roušek a sportovat, zpívat a tančit dle libosti, že bude opět fungovat knihovna a akce, které jsme museli zrušit, uskutečníme na jaře.
Přeji Vám ze srdce co nejkrásnější vánoční svátky, pevné zdraví, a hlavně ať se zase můžeme volně potkávat.

Zuzana Čermáková,
šéfredaktorka Nového Zebrinu

1. den v práci, přemožitel kanálu La Manche, Jakub Valníček. Rozhovor najdete v rubrice Představujeme Vám.

Starý strom, Průhonický park, Foto Z. Čermáková

Andělská spirála na Paloučku. Foto Z. Čermáková

Zprávy z obce

Prodej stromků. Foto Z. Čermáková

Podzim v Průhonickém parku. Foto Z. Čermáková

Halloween ve školce. Foto H. Fraňková

Na statku Toulcova dvora. Foto H. Fraňková

Zprávy z obce

Veřejné zasedání zastupitelstva dne 5. 10. 2020

USNESENÍ
zastupitelstva obce Sibřina z veřejného zasedání zastupitelstva konaného dne 5. 10. 2020 v budově OÚ v Sibřině od 18:30 hod. do 19:15 hod.

Text zápisu byl redakčně upraven a zkrácen. Zveřejňujeme pouze přijatá usnesení a projednané informace. Tam, kde je to potřeba, zveřejňujeme i průběh jednání. Plný text zápisu je k dispozici na místním úřadu.

ZO schvaluje Rozpočtové opatření č. 7/2020
Do rozpočtového opatření se zadávaly faktury od T4Building za práce na cyklostezkách a chodníku Ke Květnici. Tyto částky nebyly uvedeny v rozpočtu obce.

ZO revokuje návrh usnesení č. 102/2019 ze dne 18. 12. 2019 s tím, že doplňujeme větu, která zní: „Zastupitelé nechtějí navýšit odměny"
Na VZ dne 18. 12. 2019 jsme si odsouhlasili, že členové zastupitelstva nechtějí navýšit odměny a ušetřená částka bude věnována někomu potřebnému. Bohužel jsme do usnesení nenapsali větu, že zastupitelé nechtějí navýšit odměny. Takže toto usnesení budeme revokovat.

K Bodu 3 – **Diskuze**
Diskuze s občany probíhala na téma: informace o nových webových stránkách obce – firma Galileo; termín kanalizace; kvalita vody v obecní vodárně (změkčovač se bude řešit příští rok).

Veřejné zasedání zastupitelstva dne 2. 11. 2020

USNESENÍ
zastupitelstva obce Sibřina z veřejného zasedání zastupitelstva konaného dne 2. 11. 2020 v budově OÚ v Sibřině od 18:30 hod. do 18:59 hod.

Text zápisu byl redakčně upraven a zkrácen. Zveřejňujeme pouze přijatá usnesení a projednané informace. Tam, kde je to potřeba, zveřejňujeme i průběh jednání. Plný text zápisu je k dispozici na místním úřadu.

Zastupitelstvo obce schvaluje Dodatek č. 1 k SoD ze dne 30. 6. 2020 mezi obcí Sibřina a společností T4Building s.r.o.
Tento dodatek řeší navýšení ceny z původní ceny 413 164,69 Kč na 585 580,40 Kč tj navýšení o 169 415,72 Kč bez DPH. Při rekonstrukci došlo ke zjištění nepředvídatelných víceprací při zajišťování roštu pro protihlukovou a světelnou izolaci.

Zastupitelstvo obce schvaluje navýšení příspěvku obce Sibřina na obědy U POFÍKA z původních 20 Kč na 35 Kč, tj. pro občany starší 70 let, ale nově i pro držitele průkazu ZTP – zvlášť těžké postižení a průkazu ZTP/P – zvlášť těžké postižení s průvodcem. Toto navýšení platí od prosince 2020.
Zastupitelstvo obce schvaluje zvýšení nejvyššího povoleného počtu žáků z 24 žáků na 40 žáků pro základní školu Sibřina.

Toto zvýšení je na základě vybudování nové třídy pro příští rok.
Zastupitelstvo obce schvaluje vyhlášení Programu na poskytování dotací na podporu kulturních a sportovních aktivit v roce 2021, včetně vzoru Žádosti o poskytnutí účelové dotace z rozpočtu na rok 2021 a vzoru Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace na úhradu výdajů na celoroční činnosti příjemce nárok 2021. Příspěvek schvalujeme v celkové částce 250 000 Kč.

Zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu pro umístění Z-BOXU v obci Sibřina mezi obcí Sibřina a Zásilkovnou s.r.o. Praha 9 a zároveň zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce Luďka Havla k podpisu smlouvy po uplynutí 15 dnů od vyvěšení smlouvy na úřední desce.
Zastupitelstvo obce schvaluje dar pro Diakonii ve výši 2 000 Kč.

Zastupitelstvo obce schvaluje namontování podružného vodoměru pro odběr vody na zahradu.

Vážení spoluobčané,

blíží se konec roku a s ním přichází i bilancování, jak se uplynulý rok povedl či nepovedl. Všichni víme, jak se nám všem promítla do života pandemie a restriktivní opatření na její potlačení. Promítla se i do našich projektů, které jsme měli v běhu a termíny jejich dokončení byly někdy takzvaně „na ostří nože".

Za velký úspěch považuji, že se nám povedlo rekonstruovat a otevřít první třídu naší nové základní školy. Druhou třídu máme již také připravenou a projekt na další třídy až do páté se právě dokončuje. Není jednoduché pro malou obec zabezpečit povinnou školní docházku a jsme rádi, že se nám pro naše děti podařilo tuto službu zabezpečit. Nebylo jednoduché splnit všechny podmínky pro otevření školy, ať už z oblasti hygieny a následné úpravy dle hlukové a světelné studie, požární předpisy, nebo i zajištění personálu a vybavení tříd. Velký vděk patří paní ředitelce a jejímu týmu. Všichni společně odvedli velký kus práce.

V době vydání tohoto čísla by již měly být těsně před dokončením, nebo již hotové nové cyklostezky a chodníky. V Sibřině jde hlavně o chodník v ulici „Ke Květnici", který výrazně zlepší bezpečnost i komfort pro pěší u této poměrně dopravně hodně vytížené komunikace. Dále chodník po obou stranách komunikace Říčanská, od autobusových zastávek až po křižovatku „V Zatáčce". Tím se chodci dostanou bezpečně na polní cestu „Na Hrázi", která je hojně využívána jak pro procházky se psy, tak jako spojnice pro pěší a cyklisty směrem

Zprávy z obce

do Stupic. Ještě větší výstavba probíhala ve Stupicích, kde celá hlavní komunikace (bohužel až na malý kousek, za který obec nemůže) má přinejmenším po jedné straně nový chodník, a to od polní cesty ze Sibřiny až do lokality „Na Březině“. Tím se výrazně zvyšuje bezpečnost a komfort pro občany obce, a i po estetické stránce obec vypadá podstatně lépe.

Pokud se vyplní sliby pozemkového fondu, tak dojde k rekonstrukci a zpevnění polních cest „Na Hrázi“, takzvané „Uličky lásky“ ze Stupic do Křenice a cesty od pomníku k vysílači (napojení na polní cestu do Újezdu nad Lesy) a dále směrem ke Kolodějům. Jsme v kontaktu se zástupci Koloděj, kteří mají zájem tuto cestu dobudovat až do Koloděj. Tím dojde během následujících tří let k propojení naší obce cestami pro pěší se všemi okolními obcemi.

Dále probíhá připojování a testovací provoz obecní kanalizace, řeší se případné závady a opravy. U takto velkého díla bude trvat přibližně ještě celý příští rok, než skončí testovací provoz a budou nastaveny veškeré provozní standardy. Děkuji občanům, kteří se již připojili, ačkoliv nebylo jednoduché v době restrikcí sehnat ať materiál, firmy, nebo i finance na vybudování vašich připojení. Ti, u nichž byly překážky s vybudováním připojení nad jejich síly, se připojí v jarních měsících.

S kompletní kanalizací tak uzavřeme smutnou kapitolu naší obce, a to vypouštění a přečerpávání septiků a žump do dešťové kanalizace a Sibřinského potoka. Tím, že zmizí z potoka a dešťové kanalizace různé zápachy a všelijaké rozličné tekuté odpady, kterými nás někteří občané „zásobovali“ ve snaze ušetřit pár stokorun na úkor životního prostředí nás ostatních, se výrazně zlepší kvalita života v naší obci.

Je pravdou, že na nové lepší věci si člověk velmi rychle zvyká a na to horší rychle zapomíná. Pokaždé když se podívám na internet na mapy a dám si náhled ulic, kde jsou 5 a více let staré fotky, tak si vždy uvědomím, jak velké změny se nám za poslední roky podařilo v obci udělat. Patří za to dík jak předchozím vedením obce, tak i občanům, kteří se třeba i málem snažili vylepšit své okolí. Ať už úpravou před svým plotem, nebo i širšího okolí.

K negativům patří hlavně rapidní snížení společenských akcí v obci z důvodu restriktivních opatření. Bohužel jsme letos museli zrušit tradiční pálení čarodějnic, rozsvěcení vánočního stromu i mikulášské oslavy. Zrušení těchto akcí i zavření všech ostatních společenských a sportovních aktivit má špatný vliv na občanskou společnost a pohodu všech lidí v obci. Bohužel musíme toto překonat a doufáme, že se situace vyvine tak, abychom alespoň konec roku mohli oslavit tradičním ohňostrojem.

S přáním krásných vánočních svátků a rozhodně šťastnějšího nového roku,

starosta obce Luděk Havel.

EKO-KOM
AUTORIZOVANÁ OBALOVÁ SPOLEČNOST

16. ročník soutěže O Křišťálovou popelnici v netradiční podobě! Zástupci EKO-KOM se tentokrát rozjeli předat ocenění přímo do nejlepších obcí

Česká republika, 11. listopadu 2020 – **Po letošní konferenci Odpady a obce 2020, která se v minulosti konala vždy za přítomnosti stovek účastníků v Hradci Králové a letos si kvůli koronavirovým omezením odbyla svou on-line premiéru, proběhlo v netradičním kabátu i předání ocenění vítězům celorepublikové soutěže obcí v třídění odpadů „O Křišťálovou popelnici“ za rok 2019. Na rozdíl od minulých let neproběhlo předání ocenění zástupcům nejlépe třídících obcí na slavnostním večeru konference v Hradci Králové. Naopak zástupci společnosti EKO-KOM se rozjeli dnes přímo na radnice a obecní úřady, kde ve stejnou chvíli předali ocenění a zveřejnili jim umístění v soutěži. Vyhlášení tak proběhla v komorním duchu, na radosti to ale oceněným obcím neubralo.**

Stejně jako v minulých letech byla i tentokrát soutěž určena všem obcím ČR zapojeným v systému EKO-KOM a soutěžilo se ve třech velikostních kategoriích. Do užšího výběru 16. ročníku soutěže O Křišťálovou popelnici postoupilo 66 nejlepších měst a obcí – pět zástupců z každého kraje a hlavní město Praha. Ocenění získaly 3 nejlepší obce a města z každé kategorie a z těch vítězných vzešel i absolutní vítěz. Květiny, malé křišťálové popelnice a v případě vítězů i šeky s finanční odměnou předali nejlepším obcím a městům v rámci dnešní svatomartinské tour zástupci EKO-KOM, a.s.

Kategorii obcí do 500 obyvatel ovládly tentokrát Potůčky, v kategorii obcí od 501 do 5 000 obyvatel zvítězily Vigantice a v kategorii nad 5 001 obyvatel dosáhl na vítězství Vimperk. **Jihočeský Vimperk se stal zároveň absolutním vítězem 16. ročníku soutěže O Křišťálovou popelnici** a doplnil tak seznam vítězů na putovní Křišťálové popelnici, kterou starostce Jaroslavě Martanové předala regionální manažerka AOS EKO-KOM Lenka Pravdová.

ODPADY A OBCE 2020

Co je hodnoceno?

Každý kraj měl pětici nejlepších zástupců. Do celostátního užšího výběru totiž postoupili automaticky vítězové z krajských soutěží, další 2 zástupce z každého kraje nominovali příslušní regionální manažeři EKO-KOM, a.s., vybírat však mohli pouze z obcí, které se umístily v krajské soutěži nejhůře na 5. místě. V užším výběru pak o těch nejlepších rozhodovala celá řada kritérií. Jako vždy se hodnotilo nejen dosažené množství vytříděného odpadu na osobu a rok pro každou komoditu, hodnotil se také poměr tříděného odpadu a komunálního odpadu, hustota sběrné sítě (včetně pytlového sběru a individuálních nádob), přihlíželo se také k tomu, jestli obec sbírá i nápojový karton, bílé sklo a kovy a celkově jaké jsou v obci vytvořené podmínky pro nakládání s odpady. Hodnocení je tedy velmi komplexní a provádí se především na základě údajů poskytovaných

Zprávy z obce

obcemi systému EKO-KOM v rámci jejich pravidelného výkaznictví.

Výsledky soutěže
O křišťálovou popelnici 2019

Absolutní vítěz: **Vimperk**

Kategorie Obce do 500 obyvatel:
1. Potůčky
2. Český Jiřetín
3. Albrechtice v Jizerských horách

Kategorie Obce 501 –5 000 obyvatel:
1. Vigantice
2. Velké Bílovice
3. Pržno

Kategorie Obce nad 5 001 obyvatel:
1. Vimperk
2. Telč
3. Jilemnice

Kontakt: Lucie Müllerová, tisková mluvčí společnosti EKO-KOM, a.s., lucie.mullerova@ekokom.cz, tel.: 602 186 205, www.ekokom.cz, www.jaktridit.cz

Mateřská škola

Podzimní pozdrav z Mateřské a Základní školy Sibřina!

V zářijovém čísle časopisu jsme vás informovali o slavnostním otevření první třídy nově zřízené základní školy a informovali jsme vás o letních úpravách v mateřské škole a na školní zahradě. Při psaní článku do dalšího čísla časopisu Zebrin zjišťujeme, jak neuvěřitelně rychle čas letí. Máme za sebou tři měsíce z nového školního roku. Děti v září prošly adaptačním programem. Zjistili jsme, že naše třídy jsou plné jedinečných dětí, dětí se svými neopakovatelnými přednostmi a zvláštnostmi. Některé děti byly již na školku zvyklé, a proto pro ně přechod mezi starší děti nebyl problém, menším dětičkám adaptační program pomohl zvyknout si na nové prostředí, nové kamarády, na paní učitelky a naučil je odpoutat se od rodičů. Především jsme se soustředili na společné vytváření a pozitivní vyladění celého kolektivu třídy. Seznámili jsme se s pravidly bezpečného chování ve třídě a na zahradě. Společně jsme si hráli, povídali, zpívali, tančili a objevovali krásy naší zahrady a nejbližšího okolí naší školky.
Od září probíhal přímo v budově školky zdarma logopedický screening individuální formou a pod dohledem a garancí speciálního pedagoga. Screening byl zaměřen na posouzení úrovně vyjadřování, aktivní a pasivní slovní zásobu, paměť, fonetický sluch, sluchovou a zrakovou analýzu a syntézu dítěte vzhledem k jeho věku. Rodiče i paní učitelky tak získaly potřebné a přínosné doporučující pokyny pro práci s dítětem.

V letošním roce se zaměřujeme na environmentální výchovu (z anglického – environment – týkající se, životního prostředí). Naším cílem je založit u dětí elementární povědomí o okolním světě a jeho dění, o vlivu člověka na životní prostředí – počínaje nejbližším okolím a konče globálními problémy a vytvořit základy pro otevřený a odpovědný postoj dítěte k životnímu prostředí. Celé podzimní období je ideální pro přímé pozorování změn v přírodě. Zaměřili jsme se na význam ovoce a zeleniny pro zdraví. Upekli jsme si jablečné štrúdly, vytvořili jsme si bramborová tiskátka. Pozorovali jsme změny počasí, jeho vliv na okolní svět. Rozvíjeli jsme estetické vnímání dětí pozorováním podzimní krajiny naší obce. Seznamovali jsme se s ekosystémem lesa, se zvířaty, rostlinami. Učili jsme se vnímat přírodu všemi smysly, vytvářeli jsme si k ní pozitivní postoj, pozorovali jsme barvy podzimu. Děti ze všech tříd si užily v tomto období podzimní tvoření z přírodnin. Všem rodičům velice děkujeme za donesení velkého množství kaštanů, žaludů a listů.

Vzhledem ke zhoršující se epidemiologické situaci jsme byli nuceni v letošním školním roce oželet akce, které máme moc rádi a které nás spojují s rodiči našich dětí. Byli jsme nuceni zrušit plánovanou brigádu na školní zahradě a zrušit podzimní dílničky s rodiči. I když je situace pro tyto akce nepříznivá, i tak se snažíme, aby nabídka činností pro děti byla pestrá. Pozvali jsme dětem do školky divadélko Koloběžka, které jim na zahradě zahrálo Houbařskou pohádku. Také jsme si pro děti připravili projektový den Sv. Václava. Děti se seznámily s postavou svatého Václava, každá třída si

Mateřská škola

připravila dílničky. Třídy Soviček, Berušek a Žabiček si užily dřevěné tvoření, kdy si vyrobily výrobky z přírodnin. Předškoláci ze třídy Žabiček a Včeliček navštívili v říjnu středisko ekologické výchovy Toulcův dvůr v Hostivaři, kde měly děti objednaný výukový program Jako včelky v úle. Cílem programu bylo posílení pozitivního vztahu ke včelám, pochopení provázanosti života včel s našimi vlastními životy a program Na statku, jehož cílem bylo pochopení významu hospodářských zvířat pro život, porozumění základním potřebám hospodářských zvířat a budování pozitivního vztahu k těmto zvířatům. Moc jsme si výlet užili. Určitě se tam ještě vrátíme.

V říjnu všechny třídy čekala jedinečná show, bubnování na afrických bubnech, kdy mělo každé dítě možnost vyzkoušet si bubnování zábavnou formou. Jako již tradičně jsme říjen uzavřeli oslavou Halloweena. Děti měly možnost se obléknout do kostýmů, užít si halloweenský karneval, vydlabat si dýňová světýlka. Český svátek Dušičky nás přesunul do měsíce listopadu. V tomto měsíci nás navštívili na školní zahradě Sokolníci, kteří nám umožnili vidět denní i noční dravce (káně, orla, výra, sovu pálenou a puštíka). Dozvěděli jsme se, jak dravec žije, jak a jakou si loví potravu, viděli jsme ukázku výcviku a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací o těchto ptácích. Další projektový den, který si každoročně užíváme, a ne jinak tomu bylo také v letošním roce, je svátek Svatého Martina. Děti jsme seznámili hravou formou s legendou o svatém Martinovi, pověděli jsme si, proč k Martinovi patří kůň, pečená husa, svatomartinské koláčky, jaké pranostiky se pojí s tímto obdobím a proč je 11. listopad tradičně spojován s prvním sněhem. Bohužel ani naší školce se, bez ohledu na dodržování všech Ministerstvem zdravotnictví doporučených nařízení, nevyhnulo infekční onemocnění Covid 19. Byli jsme nuceni na celý týden uzavřít budovu školky a školy. Před otevřením budovy bylo nutné provést dezinfekci. Tímto chceme velice poděkovat JSDH a SDH Sibřina, kteří ve školce provedli dezinfekci a od 24. 11. se do ní mohly vrátit dětičky ze školky i žáci z první třídy. V současné chvíli zdobíme prostory školky a připravujeme se na to, co nám přinese adventní čas a konec letošního roku.

Nesnažme se na poslední chvíli dohnat vše zameškané. Všechno má svůj čas. Čas pohody a odpočinku po celoročním shonu. Přejeme vám, abyste vánoční svátky a Nový rok prožili bez stresů, karambolů a ve zdraví. Děti jsou úžasné, ty nám s tím pomohou, stačí, když se necháme nakazit jejich vánoční náladou. Nashledanou a na viděnou v roce 2021.

Hana Fraňková
a kolektiv MŠ a ZŠ Sibřina

Jak jsme přestáli distanční výuku v základní škole Sibřina

Před několika týdny jsme se i s našimi prvňáčky ocitli v nové situaci. Online výuka nás ale zaskočila jen částečně. S podporou našeho IT týmu jsme mohli zahájit výuku prakticky ihned. Díky M. Bařinkové a F. Šlapalovi se učebna třídy 1.A proměnila v improvizované studio s interaktivní tabulí. Postupně jsme „vychytali“ chyby začátečníků a během pár dnů se z nás stali celkem zdatní influenceři. Každé ráno jsme v 8 hodin zahajovali výuku a během dopoledne jsme zvládli ve skupinkách probrat to nejdůležitější. A kromě počítání a čtení jsme se všichni také zdokonalili v používání aplikace Teams, především vypínání a zapínání mikrofonů a kamer. Někteří objevili kouzlo změny pozadí a my ostatní jsme mohli sledovat jejich cesty cizími světy. Zkrátka jsme si to docela užili. Ale abychom byli spravedliví, nesmíme zapomenout poděkovat všem rodičům. Jejich pomoc byla velká a důležitá. Víme, že největší část práce s dětmi udělali oni. A to při zaměstnání a mnohdy také zajištění výuky sourozenců nebyl lehký úkol.

Nyní jsou děti zpátky v lavicích a postupně si opět zvykají na to, co se tak pracně v září a částečně v říjnu naučily. Doufáme, že se budeme učit už jen naživo a že nás všechny čekají klidné adventní dny.

Alžběta Fišerová

Hasiči

Poslední čtvrt roku byla činnost našich hasičů značně omezená, a to ze stejných důvodů jako u jiných spolků. Bohužel nefungoval kroužek mladého hasiče a byly zrušeny všechny připravované závody a soutěže. Přesto jsme se i v této době snažili o nějakou tvůrčí činnost. V počtech, které v jednotlivých etapách covid-krize dovoloval zákon, jsme pracovali na věcech pro naše mladé hasiče do budoucí sezóny.

Hlavní počin byla rekonstrukce přívěsného vozíku pro čerpadlo PS-12, které naši hasiči používají při soutěžích, ale dá se použít i u zásahů. Plechová skříň přívěsu byla sejmuta, očištěna, obroušena a natřena novou barvou. Poté byla odvezena do specializované firmy, kde byla umístěna na nový podvozek, který je speciálně určen na tyto přestavby a má všechny homologace pro tuto přestavbu. Výhoda tohoto přívěsu je, že je ho možné tahat za automobily oproti původní variantě, která byla pro nákladní vozy nebo traktor. Tím jsme získali skvělý přívěsný vozík na čerpadlo za 1/3 ceny nového. Doufáme, že příští rok spolu s dětmi s ním vyrazíme na závody a dovezeme i nějakou tu trofej.

Zatímco činnost sboru byla omezená, nedá se to a samé říci o naší jednotce, která plnila své úkoly v rámci zásahů hned několikrát. Od září až do uzávěrky časopisu (konec listopadu) to byly tři výjezdy k požáru (pergola, balíky sena a rodinný dům), tak i k provedení dezinfekce ZŠ a MŠ. Jednotka provedla dezinfekci postřikem a poté použila ozónový generátor. Ten je k dispozici i pro další dobu a zajistí čisté prostředí v naší MŠ i ZŠ. V neposlední řadě jsme měli technický zásah, kdy jednotka čerpala ze sklepa splaškovou vodu z důvodu technické havárie kanalizace. I přes restrikce je jednotka stále funkční a připravena k výjezdu pomoci tam, kde bude potřeba.

Vaše SDH
a JSDH Sibřina

Dezinfekce ZŠ a MŠ

Dezinfekce ZŠ a MŠ

Hasiči

Z HASIČÁRNY

Opět přichází podzim a další vydání občasníku Zebrin. Jako obvykle Vám přiblížíme naši práci.

Jednotka (JSDH)
Naše hasičská jednotka se rozrůstá o 5 nových členů, z toho byli čtyři vysláni na základní kurz hasiče, aby získali povědomí o naší práci, věděli taktické postupy apod. Tento kurz všichni naši členové absolvovali na výbornou v závěrečném testu. Z těchto čtyř teď již proškolených hasičů tři získali osvědčení nositele dýchací techniky, to znamená, že můžou do zakouřených prostor s izolačním dýchacím přístrojem. Pátý nezmíněný člen již má tyto kurzy úspěšně za sebou, jelikož k nám přestoupil od jiné fungující jednotky.

Výjezdy
K 20. září naše jednotka vyjížděla
k 10 zásahům
7x jsme vyjížděli k požárům
2x k technické pomoci
(popadané větve, vyvrácené stromy)
1x likvidace pevných látek
z vodního toku

Sbor (SDH)
Každý, kdo může, tak v posledních měsících pomáhá s pracemi na naší Tatře, jistě jste o ní již četli v minulých vydáních Zebrinu.

Tatra je k dnešnímu dni kompletně nalakována do červenobílé barvy, kompletně označena, osadili jsme ji majákem, pracovním světlem a nainstalovali stahovací rolety po obou bocích.

Nyní započínáme práce na vnitřním uspořádání nástavby vozu. Kde co bude umístěno, čím bude vybavena apod.

Dále se pár členů rozhodlo dětem z našeho kroužku udělat radost tím, že se zprovozní bouda na požární stříkačku PS12, kterou děti používají pro cvičení na požární útoky. Tato bouda bude osazena na nový homologovaný přívěs, který budeme moci vozit např. za naším Jeepem.

Chtěli jsme pro děti ze Sibřiny a okolí uspořádat loučení s létem, které mělo proběhnout v průběhu září, ale z důvodu stavu ohledně nemoci COVID-19 a zpřísňujících se opatření jsme se rozhodli tuto akci zrušit, což nás velmi mrzí. Doufáme, že se nám podaří opět akce rozsvícení vánočního stromu.

Kroužek mladých hasičů
Kroužek po prázdninové pauze jede na plné obrátky. Děti jsou po létě odpočaté a díky skvělému počasí mohou trénovat požární útoky. Děti jsou velmi zvídavé, a tak nezahálíme ani s teorií.
Jsme moc rádi, že kroužek funguje, děti tato aktivita baví a chtějí se učit novým věcem.

Sepsal: Milan Balog

Pokud Vás zaujala naše činnost pro obec a okolí a chtěli byste se zapojit, stát se členem dobré party a užít občas i něco adrenalinu, rádi Vás uvítáme v našich řadách. Scházíme se každou středu od 18:00 v nové hasičárně v areálu obecního úřadu po levé straně.

Aktuální činnost můžete sledovat na našich facebookových stránkách www.facebook.com/JSDHaSDHSibrina

Představujeme Vám

Poznejte našeho souseda, který dlouho bydlel v Sibřině, úspěšného zimního plavce, pokořitele kanálu La Manche. Pan Valníček má za sebou mnoho úspěchů v zimním plavání. Získal řadu medailí na mistrovství světa v zimním dálkovém plavání, v roce 2018 vyhrál zlatou medaili v plavání na volný způsob. Je vítězem a několikanásobným šampionem Českého poháru v zimním plavání, má za sebou řadu mezinárodních úspěchů.

Zveřejňujeme přepis rozhovoru s panem Valníčkem, který letos překonal kanál La Manche.

Plné znění rozhovoru o La Manche:
Autor: Oldřich Haluza, denik.cz

Kdy a za jak dlouho jste kanál La Manche přeplaval?
Plaval jsem 11.8.2020. Začali jsme asi ve 3.30 ráno a do Francie jsem doplaval za 14 hodin a 14 minut. Shodou okolností ve stejném čase jako letošní první sólová plavkyně přes La Manche, 21letá Jana Procházková z Hořovic.

Jaká byla trasa Vaší přeplavby (odkud kam)?
Startuje se z pláže mezi přístavem Dover a městečkem Folkestone. Začínali jsme za tmy, takže kapitán Stuart Gleesson musel posvítit silným reflektorem na pláž, kam jsem z lodi doplaval, vyšel jsem na břeh, zvedl ruce, zazněla siréna a mohl jsem začít plavat plavbu svého života-La Manche.

Šlo o Váš první pokus o přeplavání kanálu?
Ano, byla to moje první sólová přeplavba kanálu. Zkušenosti jsem získával ze štafetových přeplaveb v Severním kanálu a Baltském moři a během přeplavby nejširší řeky na světě Rio de la Plata mezi Montevideem v Uruguayi a Buenos Aires v Argentině.

Jak dlouho jste se na přeplavání kanálu připravoval a v čem příprava spočívala?
Člověk - plavec se na přeplavbu kanálu La Manche připravuje v podstatě celý život, je to něco jako Mount Everest pro horolezce. Faktická příprava na samotnou přeplavbu probíhá asi dva roky. Nejdůležitější fází přípravy je rozhodnutí, potom už jen postupujete podle systému fyzické a psychické přípravy. Velmi důležití jsou Vaši rádcové, plavci, trenéři, kteří mají zkušenosti s přeplavbami světových úžin jako je La Manche, musíte se také obklopit správnými sparing partnery, to všechno mi vyšlo na 100 %. Povýšil jsem plaváni na kolektivní sport. Bez mých "pomocníků" by se mi to nepodařilo.

Kolik času a úsilí jste do přeplavby „investoval“?
Za posledních 5 let jsem na La Manche nebo přeplavbu "něčeho delšího" hodně myslel. Věnoval jsem se zimnímu a dálkovému plavání na dost vysoké úrovni, trénoval jsem 4 - 5x týdně, účastnil se 30 ti závodů ročně v ČR v rámci Českého poháru plus a několika závodů v zahraničí. Od roku 2015 jsem nevynechal žádné mistrovství světa v zimním plavání, kde se plave podle věkových kategorii, takže v příznivých letech došlo i na medaile. Řekl bych, že jsem plavání propadl v jeho základní formě a věnoval mu veškerý volný čas a s tím spojené úsilí v tréninku i závodech. Ale abych to nezveličoval, důležité je, když Vás něco baví, pak to jde samo. A mě to hodně baví a také mám rád lidi okolo vody, takže to bylo vždy spojení příjemného s užitečným.

S jakými překážkami jste se musel při přeplavbě vypořádat?
Při samotné přeplavbě jsem žádné překážky

Představujeme Vám

překonávat nemusel, plaval jsem pro radost, moc jsem si to užíval, netlačil jsem na pilu, nespěchal jsem, šetřil jsem síly, nevěděl jsem, co mě čeká u francouzských břehů, měl jsem jediný cíl doplavat do Francie a tomu jsem všechno podřídil. Nešel jsem přes bolest, užíval jsem si každé tempo. Říkal jsem si: „Valňas´´ ty v....e, plaveš La Manche! Nemohl jsem tomu uvěřit. Byl jsem plný adrenalinu a endorfinů. Ve Francii po doplavání jsem nebyl vůbec unavený, mohl bych plavat dál. Ale na lodi se svaly rozležely a začalo to bolet. Spálená pusa, jazyk, dásně od slané vody a také spálený zadek, stehna a boky od sluníčka neskutečně bolely.

Překážky jsem musel překonávat hlavně v přípravě, skloubit trénink s náročnou prací, se starostí o rodinu, barák, zvířata, zahradu, to je záhul, i když mi všichni moc pomohli, za což jsem jim vděčný. Samotná přeplavba je jen třešínkou na dortu na konci té dlouhé krásné cesty, přeplavba je odměnou za to, že jste to všechno podstoupili a dokázali dojít až na břeh kanálu a skočit do vody. Plavání je radost. U břehu Francie máte pocit, že Vám je líto, že už to dobrodružství končí....

Jaké tehdy byly podmínky počasí?

Podmínky jsem měl velmi dobré. Prvních 5 hodin byl slabý vítr. Startoval jsem v ideálním (nízkém tidu) rozdílu mezi přílivem a odlivem. To je rozdíl v metrech mezi nejvyšší a nejnižší hladinou moře ten den. Já to měl 3,7m. Ale bývá to i 7m. A to potom pomalý plavec jako já nemá šanci. Tu masu vody prostě nepřeplave. Po pěti hodinách se zvedl vítr a musel jsem změnit stranu lodi z levé strany na pravou tak, abych byl lépe chráněn před vlnami. Já dýchám běžně na pravou stranu, takže jsem při dýcháni neviděl loď a musel jsem se naučit plavat tak, abych na ni viděl, po půl hodině se mi to podařilo, takže jsem zbývajících devět hodin plaval na pravé straně lodi. I když mi nabídli, abych se vrátil na levou stranu, už jsem zůstal vpravo. U Francie byl silnější vítr, větší vlny a silné proudy, ale asi to bylo pořád ještě dobré, protože mi to příliš nevadilo při plavání a měl jsem pořád dost sil k dokončení přeplavby.

Dají se popsat nejtěžší momenty při přeplavbě?

Já jsem opravdu žádné nejtěžší momenty

Na cestě zpět

neměl. Bylo to těžké, to ano, ale bylo to o mnoho lehčí, než jsem čekal. Myslel jsem si, že budu během plavby stát před rozhodnutím ji předčasně ukončit, ale k tomu vůbec nedošlo. Byl jsem dobře připravený a měl jsem dobré podmínky. Tělo fungovalo na 100%. Když mě popálily medúzy, zakřičel jsem: "Oh Shit I got a sting!" Rory Fitzgerald, můj anglický kamarád, mi odpověděl:" Oh that is Good! Carry on!" Začal jsem se pod vodou strašně smát, až jsem přestal dýchat, ale plaval jsem dál. Ruka mi trnula od žahnutí medúzy, ale stejně jsem pořád plaval dál. Potom jsem dostal ještě další dvě žahnutí, ale to už jsem nikomu na lodi nehlásil, věděl jsem, že jim to nevadí. Aspoň mě to vždy na chvíli probralo a dával jsem si větší pozor, abych nevplul znovu do hejna medúz, byly jich tam tisíce.

Jak jste se cítil poté, co jste vylezl na břeh?

Cítil jsem se naprosto nadšený. Nemohl jsem uvěřit, že jsem to dokázal. Dodnes, po dvaceti dnech, tomu nemůžu uvěřit. Na druhou stranu, nic tak zvláštního se nestalo, prostě jsem si dobře zaplaval a utratil za to hodně peněz, které mi věnovali sponzoři, Středočeský kraj, rodina, kamarádi. Děkuji všem, že mi to umožnili, myslel jsem na všechny po celou dobu své plavby.

Kdo s Vámi přeplavbu absolvoval (předpokládám v doprovodném člunu)?

Na lodi byl Kapitán Stuart Gleeson, jeho zástupce Schon, rozhodčí Channel swimming Association Deborah Vine, můj anglický kamarád Rory Fitzgerald, který mi hodně pomohl svými cennými radami. On má dlouholeté zkušenosti s přeplavbami, doprovodil mě také můj 24letý syn Jakub a moje partnerka Lucie Pfrognerova. Všichni byli báječní a celou plavbu mě maximálně podporovali, povzbuzovali a krmili.

Proč jste se vůbec do přeplavby kanálu pustil?

Mám hodně kamarádů, kteří kanál La Manche už přeplavali, byli pro mě velkou motivací a příkladem. Vždy jsem se o jejich přeplavbu zajímal a zjišťoval informace a potom to celé skládal dohromady jako lego. Řekl jsem si, že budu pár let plavat dálkové a zimní plavání, a když mě to bude pořád bavit, tak se na La Manche přihlásím. Přesně tak jsem to udělal. Vyzkoušel jsem si dvanáctihodinovou plavbu v bazénu na Fialce v Říčanech, a když jsem za 12 a půl hodiny uplaval vzdálenost mezi Anglií a Francií - 33 km, bylo rozhodnuto. Sehnal jsem si lodivoda, zaplatil zálohu a připravoval se. Důležitá je nejen fyzická příprava, ale také mentální. Musíte si to pořád představovat - meditovat. Při každém závodě, tréninku, plavání v noci, v zimě, jsem si představoval La Manche. To rozhodlo. Je velmi těžké nepřeplavat La Manche, když znáte hodně skvělých lidí, kteří ho už přeplavali a všechno Vám dopodrobna vysvětlili, hlavně Petr Mihola, Radek Táborský, Richard Haan, Jan Novák, většina z nich plavala kanál opakovaně. Také Michal Štěrba mi hodně pomohl, je odborníkem na

Představujeme Vám

kanálové plavání a výkonnostní přípravu plavců. Všichni tito lidé a ještě mnoho dalších plavců mě dostali do nastavení mysli – PŘEPLAVEŠ! NEPOCHYBUJ! BUĎ SI JISTÝ!

Co pro dálkové plavce znamená přeplavání kanálu?
Je to určitá meta, cíl, něco velkého. Když se Vám to podaří, už to pro Vás není tak velké, vlastně se nic mimořádného nestalo, jen si můžete do tréninkového deníku zapsat: LA MANCHE – SPLNĚNO. Někdo přirovnává La Manche k Mount Everest, ale já si myslím, že La Manche je synonymum pro jakýkoli cíl. Udělat maturitu, vystudovat vysokou školu, postavit dům, vybudovat firmu, udělat něco prospěšného pro ostatní, prostě splnit si to, co si chcete splnit. Pro mě to byl letos La Manche a příště to bude něco jiného. Cokoli si dokážete představit, je uskutečnitelné. Také bych chtěl jít příkladem mladým, rychlým plavcům, aby se Česká republika na kanále prosadila.

Jaké máte za sebou další podobné pokusy o přeplavání nějakých míst?
Už jsem to zmiňoval, byl jsem členem zajímavých štafet:
2015 Uruguay-Argentina, v zimě přes řeku Rio De la Plata - 50 plavců ze 30 zemí, 47 km - 22 hodin. Střídáni po 15 minutách teplota vody 10 º-1ºC.

2016 Polsko-Švédsko, přes dánský ostrov Bornholm - 1. štafeta na světě - 8 lidí, 153 km, 69 hodin, teplota vody 15ºC, střídání po hodině (Leszek Naziemec, Lukas Morsa Tkacz, Renata a Iveta Nováková, Aneta Lokajová, Tomáš Pilát, Zdeněk Tlamicha, Jakub Valníček).

2018 North Channel Two Way 6 lidí, 75 km, střídání po hodině, 23 hodin. Světový rekord, zapsáno v Guinnesově knize rekordů. Team CZECH IT! Petr Šlajs, Rory Fitzgerald, Zuzana Procházková, Pavlína Procházková, Zdeněk Sláma, Jakub Valníček.

Jaké Vaše úspěchy v dálkovém plavání byste vyzdvihl?
V dálkovém plavání nemám významné úspěchy, začal jsem ve 44 letech.
V zimním plavání mám několik medailí z mistrovství světa, i zlatou z roku 2018 v Estonsku v kategorii 45-50 let na 450 m volný způsob. V roce 2013-14 jsem vyhrál Český pohár v zimním plavání a od té doby jsem vždy celkově na 2. nebo 3. místě v sezoně.

Jaké byly začátky Vašeho dálkového plavání?
Od mládí jsem byl orientačním potápěčem a ploutvovým plavcem, cvičil jsem karate, od roku 2012 se věnuji intenzivně zimnímu plavání a od roku 2014 dálkovému plavání. Takže jsem začal dost pozdě, ale přece. Myslím si, že když jsem přeplaval kanál já, tak může každý, kdo se na to připraví alespoň tak jako já. Proto by bylo fajn, kdyby se o to pokusili mladší a rychlejší plavci a počet českých jmen na La Manche by narostl například na dvojnásobek během následujících pěti let. :-) Tito plavci by potom nemuseli plavat, až jim bude 50 let a vzpomenou si, že by mohli také přeplavat. :-)

Jedná se o Váš koníček už odmala?
Jako malej jsem hrál hokej v Kohoutovicích s klukama za barákem, jezdili jsme na závodních koloběžkách, plavat jsme jezdili za Lužánky. S pravidelným tréninkem plavání především ploutvovým, jsem začal až ve14-15 ti letech. A to už se toho moc nedokáže. Plavci, kteří začnou s plaváním v nízkém věku, mají velkou výhodu.

Myslel jste nebo pokoušel jste se v této disciplíně někdy dřív dostat třeba na profesionální úroveň?
Ne nikdy, ani nevím, jak by to šlo, jak se to dělá. Já normálně pracuju asi 10 hodin denně v obchodní firmě. Věnuju se obchodu s domácími potřebami a dělám to už od roku 1992. Díky své práci jsem hodně cestoval do Číny a dalších zemí po celém světě. Že to budu jednou dělat také kvůli plavání, jsem netušil. S plaváním už jsem byl na Sibiři a za polárním kruhem v Rusku, Argentině, Irsku, 15 minut ve Švédsku – tam jsme si doplavali z Polska :-), atd.

Co tomu scházelo případně?
Asi bych musel začít s vrcholovým sportem dříve, ne až ve 14 ti, to jsem vždy trochu vyčítal svému tátovi, který mě nenutil, jen ukazoval cestu, ale třeba by mě to tak nebavilo teď ve vyšším věku, kdy už mám sám dospělé děti, a tedy více času na sport.

Odkud z Brna pocházíte?
Když jsem se narodil, bydleli jsme na Cejlu, potom na Sladové u Mendlova náměstí a v roce 1975 jsme se přestěhovali do Kohoutovic. Tam to mám moc rád, je tam krásný les, který se táhne 30 km za Brno. Tam jsem vyrůstal. Vychodil základku, střední školu i vysokou.

Jak dlouho jste v Brně žil a proč jste se přestěhoval?
V mém rodném Brně jsem žil od narození do roku 1995, takže 25 let. Dnes je mi 50 let, a tedy jsem 25 let v Praze, kam jsem se přestěhoval kvůli práci. Kdyby mi někdo řekl v 15 ti, že budu 25 let žít v Praze, nikdy bych mu to nevěřil. Avšak každý ví, že Praha z Brňáka Pražáka neudělá :-), zatím pořád doufám, že se jednou do Brna vrátím anebo alespoň někam na Vysočinu na půl cesty.

Jaké jsou Vaše další záliby mimo dálkové plavání?
Práce, rodina, dům, psi - plemeno Hovawart, zahrada, atd.
Ale řekl bych, že kromě práce a plavání, jsem v poslední době neměl na nic dalšího čas.

Na závěr prosím o medailonek:
Váš věk, místo narození, studium, povolání.
50 let, Brno, 2 děti syn Jakub 24 let, dcera Bára 18 let, Vysoké učení technické v Brně, Fakulta podnikatelská v roce 1994, obchodník s domácími potřebami, specialista na nákup a prodej.

Zdraví Jakub Valníček.

S Bárou – Bílé útesy doverské

Představujeme Vám

Pan Valníček mi odpověděl na pár otázek a zaslal mi řadu krásných fotek a odkazů na webové stránky, kde se můžeme dozvědět více.

1) Pane Valníčku, jak dlouho již bydlíte v Sibřině a jak se Vám tady žije?
Do Sibřiny jsme se přestěhovali z Prahy Stodůlek, kde jsme bydleli 8 let v paneláku, avšak naše kořeny máme v Brně, takže jsme „naplaveniny" z Brna. :-)
V Sibřině jsme si postavili náš vysněný domek, pořídili si psa a kočku, žili jsme zde s rodinou od roku 2003 do roku 2017, obě děti tady vyrostly. (Děti jsou Pražáci :-), narodily se v Praze.)
Sibřina se pro nás stala domovem, ale bohužel ne napořád. S manželkou Jitkou jsme se rozešli a ona si postavila nový domek v Mírovicích. Syn Jakub bydlí v Sibřině a dcera Bára s Jitkou v Mírovicích. Vztahy máme dobré, vždy jsme uměli spolupracovat ve prospěch našich dětí. Já nyní žiju více či méně v Kolodějích se svojí přítelkyní Luckou.

2) Je něco, co byste zde rád změnil nebo co Vám chybí třeba ve společenském vyžití, myslím kulturní a sportovní akce atd.
Sibřina je velmi příjemné místo pro život, je tu klid a člověk má dostatek životního prostoru pro sportovní vyžití-kolo, běh, procházky se psem atd. S dětmi jsme rádi chodili na hřiště, kde se pořádaly různé akce. Myslím, že pro tak malou obec je složité najít společný zájem pro větší počet lidí. Když člověk pracuje celé dny mimo obec a o víkendu se musí postarat o děti, dům a zahradu, nezbývá na to moc času. Dopravní dostupnost do Prahy je přijatelná, i když o víkendu bez auta komplikovaná, na tom by chtělo zapracovat.

3) Vaše rodina, děti a manželka také sportují a pokud ano, tak co dělají za sporty?
Ano sportujeme všichni. Syn dělá stejně jako já orientační potápění a už získal několik medailí z Mistrovství Evropy. Dcera se věnovala akvabelám a manželka ráda cvičí aerobik, jógu, běhá a jezdí na kole. Všichni máme rádi vodu a v zimě rádi lyžujeme.

4) A nakonec obligátní otázka, umíte vařit a co nejraději jíte? Oblíbený recept pro naše čtenáře:
Vařit umím trochu, jen když je to potřeba, nedokážu nikdy uvařit jídlo stejně, pokaždé chutná trochu jinak, podle toho, co mě zrovna při vaření napadne, někdy se to podaří dobře, někdy méně dobře. Své vaření bych přirovnal k pohádce: O pejskovi a kočičce, jak si pekli dort k svátku. Nejraději jím všechno, co je dobré. Rád mám uzená pečená žebra s bramborovou kaší, hovězí polévku plnou zeleniny, houbovou omáčku atd. Recept Vám dám na svůj oblíbený čočkový salát:

Čočkový salát a lá Valníček:

Pytlík čočky, asi 1/2 kg,
velká zeleninová směs na výrobu bramborového salátu,
1 větší cibule,
15 dkg anglické slaniny, nebo šunky, nebo tuňák v přírodním nálevu,
tatarská omáčka, olivový olej,
balsamiko, sůl, pepř. Hodně pepře:-)

Čočku můžeš přes noc namočit, pak stačí jen nechat projít varem, nebo když na namočení není čas, tak o trochu déle povařit v osolené vodě se lžíci olivového oleje, ale ne moc dlouho, aby čočka nebyla „ rozpiplaná´´ – moc měkká, musí být spíš tvrdší, scedíš, propláchneš studenou vodou, vysypeš do velké mísy, nejlépe skleněné, přidáš zeleninu - směs na bramborový salát, promícháš, pak přidáš to, co zrovna najdeš doma, buď osmahneš cibulku s anglickou slaninou, obojí na jemno nakrájené, do zlatova opečeme a zamícháme. Nebo přidáme stejně upravenou šunku, nebo tuňák, ale ten necháme přírodní. Vše se promíchá s tatarkou, solí, pepřem, olivovým olejem a balsamikem a nechá se vychladit v lednici. Podávat se může s čerstvým chlebem od Kolingera s máslem a solí. Mňam! :)

Dobrou chuť přeje Jakub Valníček.

Ptala se Zuzana Čermáková

Pro zájemce uvádíme odkazy na webové stránky, kde se dozvíte více o panu Valníčkovi, ledovém plavání a dalších borcích, ledových mužích a ženách.

https://www.ctidoma.cz/osobnosti/dalkovy-plavec-jakub-valnicek-zdolal-kanal-la-manche-na-co-myslel-co-ho-hnalo-dopredu

https://brnensky.denik.cz/lide-odvedle/vzdyt-ty-plaves-la-manche-nemohl-uverit-valnicek-pri-prekonavani-kanalu-20200907.html

https://www.plavani.info/2020/06/22/prvni-zena-bez-neoprenu-zdolala-ledovou-vltavu-ze-slap-do-prahy/

Vltavské meandry 2020

Už v roce 2016 jsme se Zdeňkem Tlamichou založili tradici plavecké akce **Vltavské meandry.** Trať měří zhruba 7,5 km a tradiční termín je **každoročně 28. 9.** na svatého Václava. Kupodivu v tu dobu bývá teplota vody ve Štěchovické přehradě, kudy vede převážná část tratě, okolo 15 °C, což je více než v létě. Voda je krásně čistá s viditelností okolo 5 metrů a taková tajemně tmavá, alespoň v první části plavby od hráze Slapy po Smetanovu vyhlídku. Plave se údolím Štěchovické přehrady, nad kterým se tyčí vysoké skalnaté břehy, prostě český **„Grand kaňon"** - jedním slovem **nádhera**. Letos jsem měl tu čest a potěšení plavat tuto trať 3x a celkově se už konala 4x.

Poprvé to bylo během testovací plavby před přeplavbou La Manche **17. 6. 2020** – ze Slap do Braníka, celkem 33 km. Teplota vody od slapské hráze až do Davle kolísala mezi 8–10°C, což bylo opravdu k neplavání, ale díky pravidelnému krmení teplým čajem jsme to zvládli. Viz. odkaz:

https://www.plavani.info/2020/06/22/prvni-zena-bez-neoprenu-zdolala-ledovou-vltavu-ze-slap-do-prahy/

Vltavské meandry 2020

Podruhé jsme si akci odplavali v tradičním svátečním termínu 28. 9. 2020. Teplota vody nás tehdy všechny překvapila, neboť měla 17°C. Této akce se zatím zúčastnil rekordní počet plavců, bylo nás tři desítky. Na doprovodném člunu byli Franta Kosař a zdravotnice Lenka. Kvůli technické závadě fungoval člun jen asi 10 minut od startu, takže bylo dobře, že nás doprovázela Kristýna Dyková na nafukovací kánoi, Ilona Peková na paddleboardu a také pěší doprovod po břehu na turistické stezce, který měl za úkol podporovat hlavně štafety, jež umožnily plavbu i méně rychlým plavcům. I přes technické problémy akce dopadla dobře, všichni si krásně zaplavali sólo nebo ve štafetě.

Třetí plavba se uskutečnila **24. 10. 2020**. Teplota vody 15°C, vzduch 20°C, slunečno. Této plavby jsem se neúčastnil. Podle účastníků to byla naprostá paráda.

Jelikož teplota vody Vltavy byla stále ještě „komfortní“, čtvrtá plavba **7. 11. 2020**, organizovaná Jardou Chytilem (má za sebou sólo Severní kanál), se naplánovala ze Slap do Davle, celkem cca 13 km. Měl jsem z toho velké obavy a nechtěl jsem se přeceňovat, tak jsem dopředu avizoval, že plavu „pouze“ do Štěchovic. Teplota vody se zdála příznivá 13,3 °C, takže když jsem odstartoval, napadlo mě přirovnání – „lázně“. Voda byla oproti vzduchu (1°C) doslova jako v termálech a ihned mě napadlo, že pokud to bude takto celou plavbu, doplavat do Davle nebude problém.

Nejdříve odstartovala trojice Tomáš Talaš, Bára Talašová (15 let – nejmladší účastník) a Miloš Paseka, které doprovodil Jakub Talaš na paddleboardu. Po půl hodině je následoval Kamil Němeček a po hodině se do vody vrhlo zbylých pět plavců: Kristýna Dyková, Jarda Chytil, Jarda Pekárek, Jakub Běžel a Jakub Valníček. Tentokráte nás na kánoi doprovodili Jakub Chytil s Lumírem Nyklem a motorový člun s Lenkou Matouškovou. Od první zastávky jsem ztrácel na trojici Jakub Běžel, Jarda Pekárek a Kristýna Dyková, doplavali jsme Jardu Chytila, který vyplaval chvilku před námi a já jsem pokračoval s ním. Lenka pomohla z vody na člun Kamilovi asi po 4 km, když toho už měl dost. Celou dobu jsme plavali v oparu, bylo vidět sotva na několik metrů. Doprovodná plavidla byla opodstatněná. Trošku jsme si nedomluvili interval krmení, ale jinak pohoda. Jako vždy jsme všichni kvůli bezpečnosti plavali s bójkami.

Při přechodu hráze ve Štěchovicích nám byla zima všem, vylézt z vody 13°C na vzduch 1°-2°C není nic příjemného. Jarda Chytil mě vyštengroval a přesvědčil, že mám plavat až do Davle. Přetáhli jsme kánoi i člun přes hráz, domluvili si logistiku aut pro případ, že člun bude pokračovat do Davle. Ve Štěchovicích se od nás odpojil již převlečený Kamil Němeček a stále plavající Jakub Běžel, Tomáš Talaš a neuvěřitelná Bára Talašová s jejich doprovodem Jakubem Talašem. Domluva byla, že nám přivezou auta do Davle.

Za Štěchovickou hrází jsem ve velkém proudu dobře četl řeku a podařilo se mi udržet vepředu s Jardou P. a Kristýnou, a tak jsme i doplavali společně k ostrovu v Davli, odkud už nás čekal jen soutok se Sázavou (ta byla proti Vltavě neuvěřitelně studená) a dva mosty. Na konci Davle je dobré místo pro parkování aut a dobře se tam leze z vody, tam jsme končili. Lenka na člunu jela naproti Milošovi, kterého jsme měli v závěsu. Jakub Běžel nám ze Slap přivezl druhé auto a Jarda Ch. s Lumírem odjeli pro Lumírovo auto na Slapy. Po nezbytném focení, převlečení, složení a naložení člunu a kánoe jsme se rozjeli k domovům, byl to hezký plavecký den.

Už nyní vím, že za 14 dnů tam poplaveme znova…, a pak bychom rádi ještě jednou plavali 5. 12. 2020. Uvidíme, kolik bude mít voda. Jsme rádi, že si můžeme užít hezké plavání v přírodě, když bazény jsou stále zavřené.

Děkuji za pozornost. Jakub Valníček.

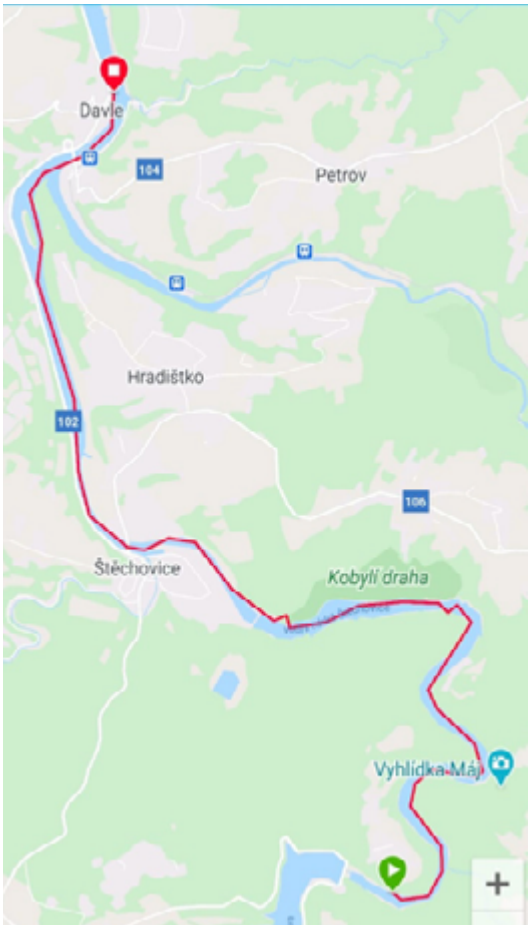

Vltavské meandry – český „GRAND KAŇON“

Vltavské meandry 2020

S hrází Slapy před startem 2. skupinky, zleva: Jakub Běžel, Jakub Valníček, Kristýna Dyková, Jarda Pekárek, Jarda Chytil

Přechod hráze Štěchovice

ROZHOVOR

Rozhovor s panem Pávem a panem Krchem, Autoservis Páv a Krch Sibřina

Pánové, bydlím nedaleko vašeho autoservisu v Sibřině, tak by mně zajímalo něco více o vás a vaší firmě Páv a Krch.

Napřed se prosím našim čtenářům představte: „Já se jmenuji Lukáš Krch a já jsem Jiří Páv". Takže název firmy je jasný.

Povězte mi, jak jste se k tomuto prostoru (jedná se o dvůr za statkem v Sibřině) dostali. Před vámi tu bylo něco jiného pokud si dobře pamatuji.
Pan Krch: „Jako firma jsme na Sibřině tak 7, 8 let. Tento prostor jsme získali díky tomu, že tu měl můj děda od majitele celého objektu pronajaté parkoviště. Děda s podnikáním skončil, a my si ten prostor pronajali a pomalu jsme si tu zařídili autoservis."

Vy jste spolu podnikali už před tím nebo jste začali společnou firmu až tady? Jak jste se dali dohromady?
Pan Krch: „Známe se odmala, ale před založením firmy v Sibřině jsme každý pracoval v jiné autodílně. Spolu jsme začali podnikat až tady na Sibřině."

Přiznám se, že mě překvapilo, že tu provozujete autoservis už 8 let. Myslela jsem, že tu jste tak 3,4 roky.
Pan Krch: „Je pravda, že jsme začínali postupně a pomalu se rozjížděli. Zpočátku jsme neměli moc zákazníků, moc lidí o nás nevědělo. První dva, tři roky to bylo slabší, ale už se to zlepšilo."

V Sibřině nejste jediný autoservis. Nedaleko má svůj servis pan Marčan a pan Drha, u hřiště působí autodílny pana Cvečka. Nevadí vám konkurence?
Pan Krch: „Ne to nemohu říct. S panem Marčanem se známe a vycházíme si vstříc, když potřebuje kdokoliv z nás s něčím vypomoci. Pana Cvečka neznám, ale v zásadě nám konkurence nevadí. Máme hodně stálých zákazníků, kteří se k nám vracejí a doporučí nás svým známým."

Ano to máte pravdu doporučení je nejlepší reklama. Ostatně můj bratr, který bydlí v Újezdu nad Lesy si u vás také nechal opravovat auto a byl spokojený.
Pan Páv: „Spokojenost zákazníka je základ našeho podnikání. Když se lidi vrací, víme, že svou práci děláme dobře."

Povězte mi, vy poskytujete servis všem značkám vozů nebo se specializujete jen na některé značky?
Pan Páv: „Děláme servis pro všechny vozy. S náhradními díly není problém, takže opravujeme vesměs všechny značky. I když v poslední době díky koronavirové krizi, se občas malý problém s dodáním náhradních dílů vyskytl."

Pocítili jste nějak současnou situaci na poklesu zákazníků? Autoservisy měly štěstí v tom, že nebyly uzavřeny jako jiné provozovny.
Pan Krch: „To je pravda , zavřít jsme nemuseli, ale přesto máme tak 40-50% zákazníků oproti normální době před koronavirem. Řada lidí se bála vůbec vyjet z domova mezi lidi."

A cítíte nějakou tendenci ke zlepšení v poslední době, kdy dochází k postupnému uvolňování restrikcí?
Pan Krch a Páv se shodli. „Bohužel si myslíme, že se situace moc nelepší a bude to trvat minimálně rok, kdy to bude stejné, ne-li horší. Momentálně jsme rádi, když pokryjeme své náklady. Uvidíme, jak se to bude vyvíjet a jestli na jaře zase nepřijde další krize. Pokud jde o práci, je to teď hodně nárazové. Někdy je práce dost a někdy je tu mrtvo."

Poskytujete i pneuservis? Pokud bych potřebovala nejen spravit auto, ale i vyměnit pneumatiky?
Pan Páv: „Ano i to děláme v rámci servisu pro naše zákazníky. Nejsme ale specializovaný pneuservis." **Pan Krch:** „Samozřejmě, že když někdo přijde z ulice, tak jsme schopni pneuservis poskytnout. Děláme i klimatizace v autech. Stejně jako pneuservis je to naše doplňková služba."

Pánové vy jste oba ze Sibřiny nebo odkud pocházíte?
Pan Krch: „Já pocházím z Újezda a bydlím v Křenici."
Pan Páv: „Já jsem původem také z Újezda, ale bydlím teď ve Škvorci."

Povězte mi, jste oba mladí a sympatičtí, máte už každý svou rodinu? Povězte mi něco blíže o sobě.
Pan Krch: „ Já mám jedno dítě."
Pan Páv: „Já taky"
Pan Krch: „Já mám holku."
Pan Páv: „A já mám kluka"

No to zní jako z pohádky o malé princezně a malém princi, kteří spolu vyrůstají odmala, a nakonec se vezmou. :-)
Pan Krch: „Dceři jsou 3 roky."
Pan Páv: „Synovi je pět měsíců".

Aha tak z toho asi pohádka nebude. :-)
Povězte mi co vás baví ve volném čase, tedy kromě aut samozřejmě .
Pan Krch: „Já mám rád rybaření, houbaření a všechno co se točí kolem aut. Teď už na to nemám tolik času, ale dříve jsem chodil hodně rybařit. Ale na zdejším rybníku jsem ještě nebyl. Chodil jsem hlavně na svazové vody. (Vody rybářského svazu, pozn. redaktorky). Ale teď se spíše věnuji rodině, to mi zabírá veškerý volný čas. Jezdíme na chalupu na Vysočinu. Tam podnikáme výlety, chodíme na houby, jezdíme na kole, navštěvujeme rodiče atd."
Pan Páv: „Já teď dodělávám barák, takže moc volna nemám. Všechen volný čas mi zabere rodina a hlavně malý synek. Chodíme na procházky, ale nikam teď moc nejezdíme." (Do našeho povídání vstoupil zákazník a pan Krch musel odejít.)

Moc děkuji za rozhovor Vám i Vašemu kolegovi a přeji vám ať se práce daří a hlavně ať překonáte současnou situaci bez problémů a máte stále hodně spokojených zákazníků.

SOSÁK

SOSÁKOVA Adventní spirála

Dlouho jsme přemýšleli, jak v době zákazů, strachu z nakažení i z respektu k epidemiologickým opatřením realizovat naše tradiční adventní setkání spojené s Andělskou poštu a připomínkou vánočních tradic, které spolek v různých podobách pořádá již více jak dvacet let. Tak vznikl nápad s adventní spirálou, která má své počátky ve starobylém příběhu, který využívá i waldorfská pedagogika. Nechali jsme se jím inspirovat i my. Od neděle 29. 11. 2020 až do Štědrého dne byla pro všechny malé i velké na paloučku v Sibřině připravena Adventní spirála. Se setměním přicházeli na palouček v Sibřině rodiny, páry i jednotlivci. Ve středu spirály pod ozdobeným stromkem nalézali svá andělské poselství.

Spirála nám připomíná, že tento čas (i v době covidové) je plný očekávání a zklidnění a je i časem předvánočních příprav.

Slunce, jeho světlo i teplo, je v tomto období zemi nejvzdálenější, a tak si každý své světlo zkouší vytvářet a vnášet do svých domovů a hledá jej i v nás samotných. Adventní spirála je obrazem naší cesty ke světlu, které můžeme vynést ven a prosvětlovat jím vše kolem.

Zastavme se a přečtěme si báji o poustevníkovi Jákobovi, která se spirálou souvisí:

Jákob odešel z vesnice žít do lesa. Dobře rozuměl zvířatům a přírodě. Jednoho zimního dne, když přišla bouře, schoval zvířátka u sebe v poustevně. Byl zrovna čas adventu a najednou uslyšel hlas:
„Lidé už zapomněli, co znamená advent. Musíš jim to připomenout. Udělej jim adventní zahrádku!“
Tak poustevník přemýšlel, jak vytvořit v nečase zahrádku uprostřed lesa. Uviděl hada, který se plazil po zemi. Na zádech se mu blýskala drobná světýlka… „S těmi světýlky je to tak – pokaždé, když nějaký člověk vykoná dobrý skutek, zaleskne se jeden drahokam na mých zádech.“ – povídá mu had.

A tak Jákob vzal chvojí a vytvořil spirálu – podobnou hadovi. Pak zašel do vesnice a poprosil o svíčky a jablíčka. Lidem řekl, že děti mohou přijít na první adventní neděli do jeho poustevny. Děti přišly a našly nazdobenou spirálu, na kterou pokladly hořící svíce. Potom společně s poustevníkem zpívaly adventní písně a rozjímaly nad vánočním časem.

Na závěr Vám všem přejeme hlavně hodně zdraví a sil.

Za spolek SOSák
Michaela Vítková

P.S.: Milí čtenáři, text tohoto příspěvku byl psán počátkem adventu. Rozvolňování epidemiologických opatření právě začalo. Sosákovskými hlavami se honí myšlenky, jak v roce 2021 připravíme masopust, který tentokráte vychází na 13.2. S jistotou víme, že bychom chtěli, aby byl! Počítáme, že změníme jeho podobu tak, aby to byla legrace a aby opět přinesl kousek starobylé tradice do našich vsí.

Tiráž

Časopis Nový Zebrin je vydáván jako čtvrtletník, toto vydání vychází v prosinci 2020

Redakce: Ing. Zuzana Čermáková – šéfredaktorka, tel.: 777 782 266
Ing. Jiřina Neckářová – redaktorka, tel.: 728 007 691
Příspěvky, náměty, připomínky a inzerci zasílejte na e-mail: novyzebrin@email.cz nebo nás kontaktujte na výše uvedených tel. číslech. Elektronická podoba zpravodaje: www.sibrina.cz/novyzebrin.htm. Pro zájemce ze Sibřiny a Stupic zdarma do Vaší poštovní schránky. Nový Zebrin, Sibřinsko-stupický občasník.
Vydavatel: Obec Sibřina, Říčanská 15, 250 84 Sibřina
IČO: 00240745, Reg. zn. MK ČR E 17368, Tel: 281 970 692, Mob: 733 394 574, E-mail: obec.sibrina@sibrina.cz

Zahradník Šikula radí

Správný zahradník nezahálí ani v zimě…

Kdyby se Vám náhodou v předvánočním čase zastesklo po práci na zahradě a nechcete čekat až do jara, i v tomto období můžete udělat spoustu užitečných věcí. Nevěříte?

PROSINEC

•**chráníme citlivé rostliny** – citlivé na nízké teploty jsou traviny (svazujeme do snopu), trvalky, hortenzie, nově vysazené keře, jinany, azalky.

Rostliny, které máte v nádobách, a zůstávají venku, také musíte zazimovat. Mnohem více než nadzemní část, trpí v nádobách kořeny rostlin, které rychleji promrznou. Pod nádobu tedy dejte něco pro izolaci zdola, např. podložku z polystyrénu nebo ze dřeva, nádoby alespoň tak rychle nepromrznou od země. Nadzemní část rostlin můžete obalit do jutových obalů, mezery vyplňte listím.

•**provzdušnění jezírka** – pokud máte na své zahradě jezírko, hlídejte, aby nezamrzlo, je to především kvůli živočichům a rostlinám, kteří potřebují kyslík, v zahradních centrech můžete zakoupit polystyrenové plováky, což je nejlevnější varianta zamezující zamrznutí jezírka.

•**závlaha čemeřic** – některé kultivary těchto krásných trvalek kvetou právě na Vánoce, ale k tomu potřebují dostatek vody (tedy pokud není sníh a nemrzne), kromě čemeřic vodu potřebují všechny jehličnany a stálezelené keře, u kterých i během zimy probíhá fotosyntéza,

•**nátěr kmenů ovocných stromů bílou barvou** – kmeny natíráme bílou barvou nebo ještě lépe vápenným mlékem, které zmírní negativní účinky zimních mrazů, a to hlavně v druhé polovině zimy, kdy jsou velké rozdíly mezi denními a nočními teplotami. Zabráníme přehřátí kůry a jejímu následnému praskání,

•**mumifikované plody** – naučte se to dělat vždy při sklizni, z ovocných stromů odstraníme všechny mumifikované plody – zabráníme tak přístupu jiných houbových chorob,

•**kompost** – je-li příznivé počasí, tzn. teploty nad nulou, můžeme přerýt kompost,

•**nevstupovat na trávník** – pokud mrzne, a je-li to možné, nevstupujte na trávník, došlo by k jeho poškození.

Zahradník Šikula

Zahradnické a aranžérské služby

- Návrhy, realizace a údržby zahrad
- Kompletní péče o trávníky
- Zahrady Feng-šuej
- Instalace automatických, závlahových systémů

www.zahradniksikula.cz, tel: 728 007 691

LEDEN

•**množení opadavých keřů pomocí dřevitých řízků** – v tomto období lze odebírat dřevité řízky (o síle tužky) např. od zlatice, pustorylu, meruzalky, šeříků. Dřevité řízky nutno dát zakořenit na množárnu do vytápěného skleníku nebo domů na parapet, nové jedince pak, po zakořenění, na jaře nebo na podzim vysazujeme na záhony,

•**sklízíme růžičkovou kapustu** – zeleninové záhony nemusí zahálet ani v zimě, při sklizni kapusty by teploty měly být nad 0°C, sklízíme růžičky o velikosti vlašského ořechu, jednotlivě, odspodu nahoru.

ÚNOR

•**řez keřů kvetoucích v létě** – např. trojpuk, vajgélie – pokud bude příjemné počasí, lze prosvětlit keře, nesmí ale mrznout, odstřihnuté výhony opět lze využít pro získání dřevitých řízků,

•**výsadba cibulovin** – pokud je teplo a půda není zamrzlá, je poslední šance vysadit cibuloviny, pokud jsou narašené, nemusíte vysazovat hluboko, pokud ne, potřebují ještě projít obdobím chladu, před výsadbou je tedy dejte tak na 3 dny do mrazničky,

•**vysíváme balkónové rostliny a letničky** – připravte se na novou sezónu a předpěstujte si sazeničky např. netýkavek, hledíků, laskavců, šalvěje zářivé, nestarce nebo třeba tabáku.

A jaký je ten nejdůležitější úkol, který Vás čeká v únoru? Přeci těšit se na jaro :-).

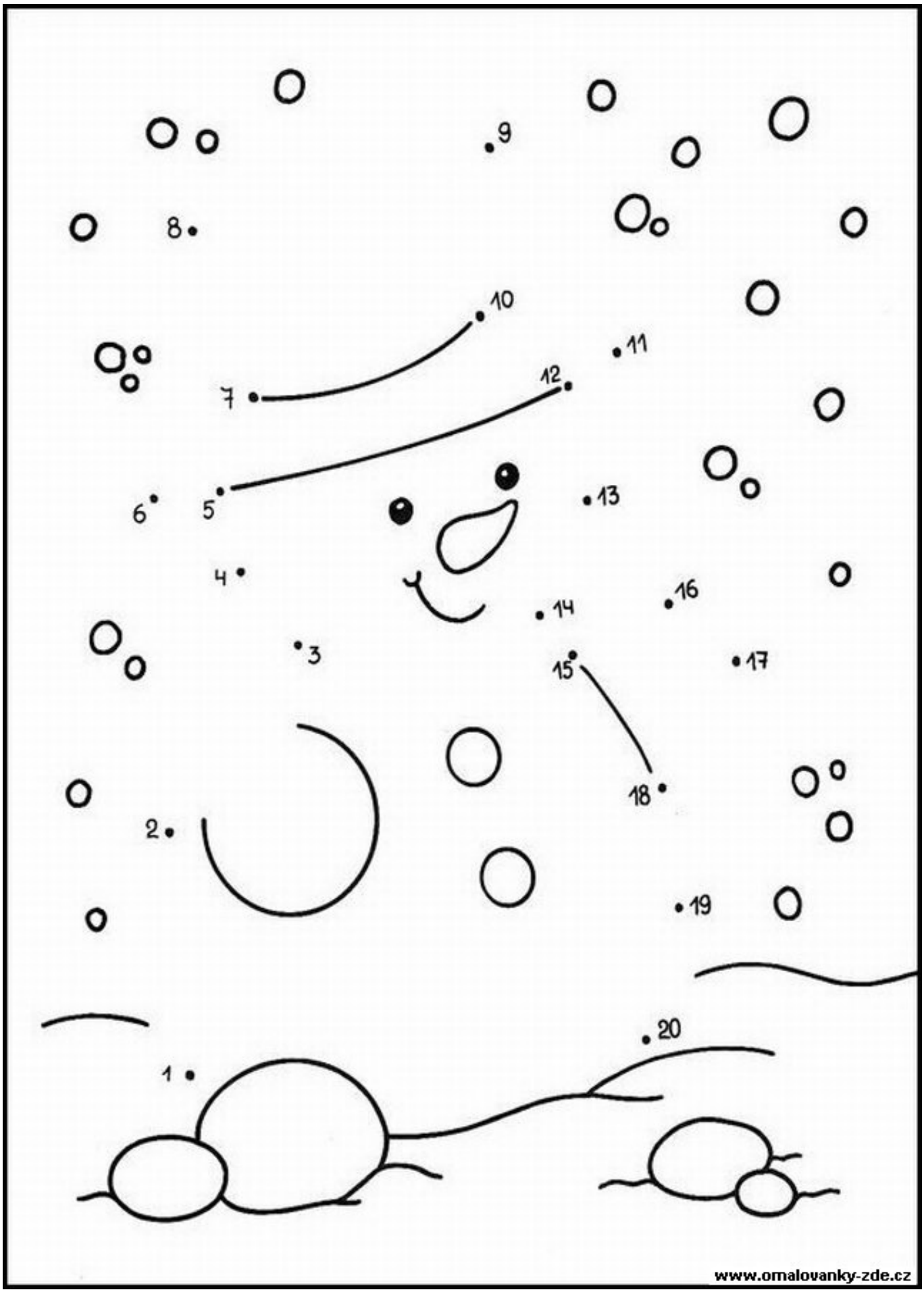
Přeji vám všem krásné vánoční svátky plné pohody a do nového roku hodně zdraví a pěstitelských úspěchů na vašich zahradách.

Ing. Jiřina Neckářová, Ph.D.
www.zahradniksikula.cz

Luštění pro děti

Recepty

Vánoční inspirace

KOKOSOVO–VANILKOVÉ ROHLÍČKY

Vanilkové rohlíčky patří do základní výbavy sladkého vánočního cukroví. Tyto jsou ovšem s kokosem.

SUROVINY
250 g hladká mouka
200 g máslo
100 g kokos
50 g moučkový cukr
2 PL rum
moučkový a vanilkový cukr na obalení
čokoláda na namáčení

POSTUP PŘÍPRAVY
1. Hladkou mouku prosejeme přes síto, přidáme na kostičky nakrájené máslo, kokos, rum, moučkový cukr a vypracujeme kuličku těsta. Těsto zabalíme do potravinářské fólie a odložíme na minimálně hodinu do chladničky.
2. Po hodince těsto vyjmeme a na pomoučené pracovní desce vytvarujeme váleček, který nakrájíme na stejné kousky a vytvarujeme rohlíčky.
3. Rohlíčky ukládáme na papírem vyložený plech na pečení a dáme péct do předem vyhřáté trouby. Pečeme při teplotě 180 stupňů asi 10 minut.

4. Rohlíčky by měly po upečení získat zlatou barvu.
5. Nepečte je příliš dlouho, aby neztvrdly. Po upečení je obalíme ve směsi moučkového a vanilkového cukru a konce namočíme do čokolády.

OPLATKOVÉ ŘEZY BEZ PEČENÍ

Vynikající oplatkové řezy, které jsou mnohem chutnější, než klasické griliášové řezy. Oplatky spolu se sušenkami tvoří základ tohoto dezertu. Určitě vyzkoušejte.

SUROVINY
2 ks dortová oplatka
1 sklenička džem
250 g sušenky
100 ml voda
100 g krystalový cukr
125 g máslo
50 g čokoláda
1 lžíce kakao
70 g mleté vlašské ořechy
150 g sušenky
1 lžíce rumová esence

Na ozdobu:
50 g bílá čokoláda
50 g hořká čokoláda
6 lžic smetana ke šlehání

POSTUP PŘÍPRAVY
1. Oplatky potřeme džemem a poklademe sušenky.
2. Do hrnce dáme svařit vodu, přidáme krystalový cukr a mícháním rozpustíme. Pak přidáme máslo, čokoládu a kakao. Vše spolu důkladně promícháme, dokud nevznikne jednotná hmota, a nakonec přidáme mleté ořechy, mleté sušenky (150 g) a rumovou esenci (můžete vynechat).
3. Hmotu ještě horkou navrstvíme na sušenky a zakryjeme ji druhou vrstvou sušenek. Druhou oplatku potřeme džemem a přiložíme na sušenky.

4. Vrch ozdobíme bílou a tmavou čokoládou. Já dělám čokoládovou polevu tak, že do roztáté čokolády přidám 3 lžíce smetany ke šlehání (50 g bílé čokolády + 3 lžíce smetany ke šlehání a 50 g hořké čokolády + 3 lžíce smetany ke šlehání).

Inzerce

Milí spoluobčané,

rádi bychom Vám nabídli možnost inzerce v našem občasníku Nový Zebrin, který vychází jednou za čtvrt roku.Časopis vychází nákladem 400 výtisků a je roznášen zdarma do schránek v Sibřině a Stupicích. Řádková inzerce je bezplatná pro podnikatele a občany s trvalým bydlištěm v Sibřině a Stupicích v černobílém provedení.

Ceny za větší rozsah inzerce:

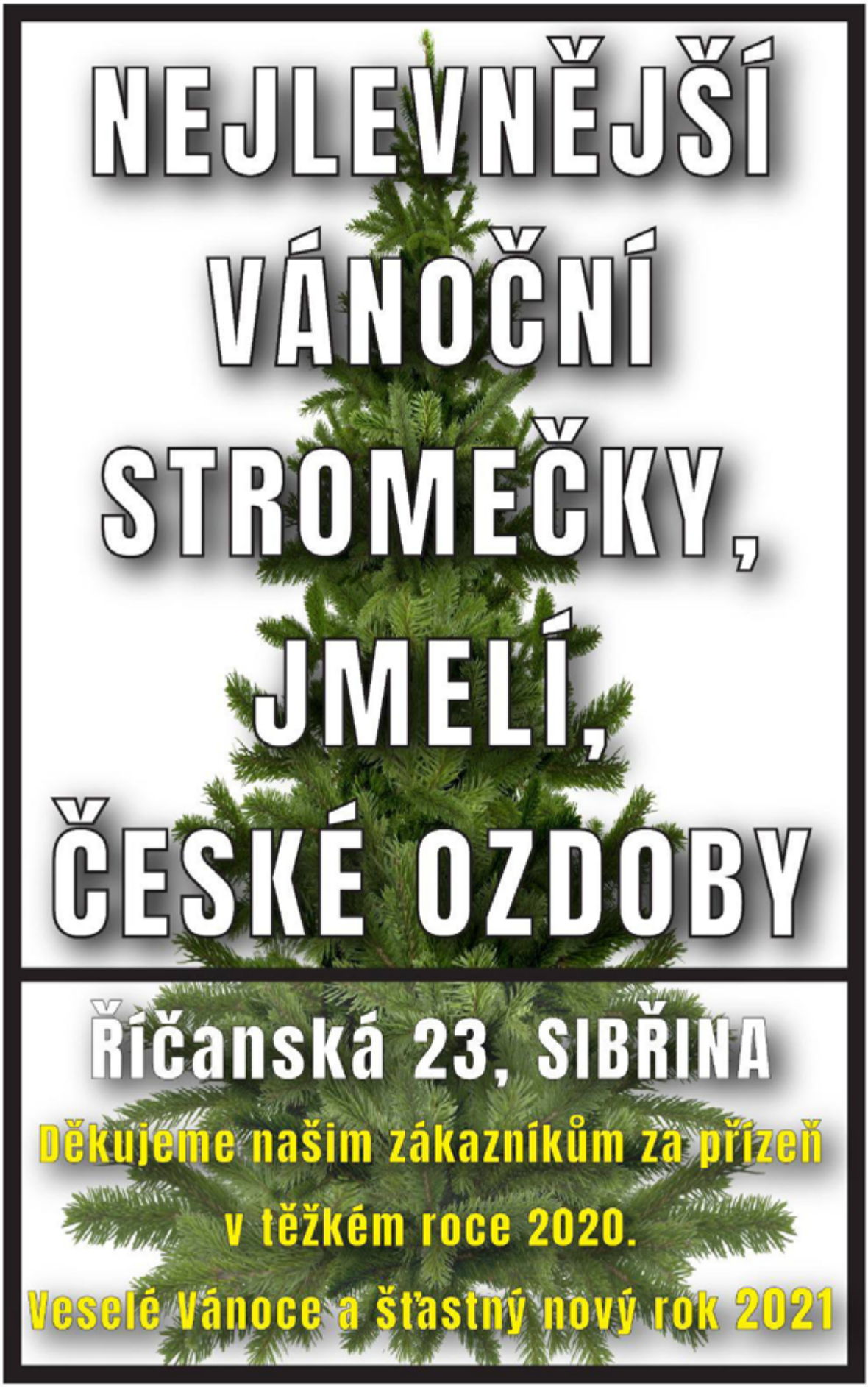
Černobílá inzerce:
1 strana – 800 Kč, **½ strany** – 600 Kč , **¼ strany** – 400 Kč

Barevná inzerce :
1 strana – 1300 Kč, **½ strany** – 700 Kč, **¼ strany** – 500 Kč
Platba: 1) v hotovosti na obecním úřadu Sibřina,
2) na fakturu. Zašlete fakturační údaje na e-mail redakce. Fakturu Vám zašle účetní obecního úřadu.

! Důležité upozornění!
Pokud máte zájem o inzerování v našem časopise, pošlete text inzerátu v požadovaném formátu v pdf a foto v jpg. na adresu novyzebrin@email.cz

S přátelským pozdravem,
Ing. Zuzana Čermáková, šéfredaktorka

INZERCE

NEJLEVNĚJŠÍ
VÁNOČNÍ
STROMEČKY,
JMELÍ,
ČESKÉ OZDOBY
Říčanská 23, SIBŘINA
Děkujeme našim zákazníkům za přízeň
v těžkém roce 2020.
Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2021